
Gunnar Aas-Aune

MINNEORD

INGGARD LEREIM

En markant og sterk fagperson er gått ut av tiden. Tidligere avdelingsoverlege Gunnar Aas-Aune døde lørdag 24. september 2022. Gunnar ble født på Oppdal 29. januar i 1935, gikk på Orkdal landsgymnas og studerte medisin i Bergen, der han avla medisinsk embetseksamen i 1962.

Han var turnuslege ved Hammerfest sykehus og i Alta legedistrikt, der han også var konstituert distriktslege, før han ble assistentlege ved Kirkenes sykehus. I 1965 gikk han videre i spesialistutdanningen i generell kirurgi og ortopedi i Trondheim. Ektefellen Annfrid arbeidet som tannlege i byen.

Gunnar og familien flyttet til Tønsberg i 1979, der han var avdelingsoverlege for ortopedi inntil pensjonsalder. Han arbeidet deretter noen år som privatpraktiserende spesialist i Bodø.

Gunnar var sterkt engasjert i skadekirurgi i sitt arbeid ved kirurgisk og ortopedisk avdeling. I perioder tjenestegjorde han som lege med oberstløytnants grad på en rekke store internasjonale oppdrag i Midtøsten. For sin store innsats i krigsområder mottok han Forsvarets innsatsmedalje med rosett og flere internasjonale utmerkelse.

Gunnar var tillitsvalgt for Yngre legers forening lokalt og medlem av landsstyret. Han var sterk og rakrygget, noe som var nødvendig i den tids arbeid også for gode arbeidsvilkår. Han ble oppnevnt i interfakultetskomiteen for katastrofemedisin i Norge og medlem av styret i Norsk førstehjelpsråd.

For oss da yngre leger ved de kirurgiske og ortopediske avdelingene i Trondheim var Gunnar en sterk støtte. Hans store arbeidskapasitet og evne til å improvisere når det var nødvendig ved kompliserte oppgaver, gjorde arbeidet tryggere for alle. Om vi trengte hjelp under en operasjon, var det bra å høre Gunnars klaprende tresko i operasjonsgangen, se gullbrillene blinke over munnbindet, høre hans alltid humørfylte stemme og vennlige råd. Han lot oss arbeide videre i sitt nærvær før han eventuelt grep inn. Det ga selvtillit og raskere progresjon også for oss som var tidlig i spesialiseringen.

Han var særdeles tålmodig og snill med pasientene og viet de eldre særlig oppmerksomhet, gjerne med lange samtaler, som krydret dagen for dem som trengte det mest.

Han var trofast mot sin oppdalsdialekt hele livet. Gunnar var primus motor i sykehusets fotballag, noe som ga et godt vennskap mellom deltakere fra alle yrkesgrupper. Under OL på Lillehammer var han en sterk leder for Lett feltsykehus. Han var friluftsmann med særlig draging mot oppdalsfjella som reinjeger og rypejeger – et årlig høydepunkt for han og Annfrid.

Gunnar døde i Tønsberg etter noe tids sykdom, med sine nærmeste rundt seg. Han vil bli sterkt savnet av familien, kolleger, andre medarbeidere og venner. Vi er mange som er takknemlig for å ha blitt kjent med og hatt varig vennskap med Gunnar Aas-Aune.

Publisert: 21. november 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.22.0657
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.